

УДК [930.253:929](477.65)

О. А. ТРИБУЦЬКА*

ДОКУМЕНТИ ФОНДУ ЄЛИСАВЕТГРАДСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ ЯК ДЖЕРЕЛЬНА БАЗА З ПРОВЕДЕННЯ ГЕНЕАЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Аналізується склад та інформаційний потенціал документів фонду Єлисаветградської міської управи, що зберігаються у Державному архіві Кіровоградської області, як джерела для проведення генеалогічних досліджень за період другої половини XIX – початку XX ст.

Ключові слова: генеалогічне дослідження; інформація генеалогічного характеру; посімейні списки; призовники.

В останні роки популярність генеалогічних досліджень у нашій країні та в усьому світі надзвичайно зростає. Вивчення власного походження, історії своєї родини є справою шляхетною і потрібною: спираючись на досвід предків, людина має можливість краще зрозуміти своє призначення у житті, примножити силу і значимість роду, а також, проаналізувавши певні закономірності сімейних зв'язків, уникнути багатьох помилок, можливо, навіть убезпечити свій рід від трагедій. Знання історії свого родоводу значно сприяє збереженню поваги до родинних традицій, перешкоджає роз'єднаності та відчуженості людей в сучасних умовах.

У державних архівних установах України з року в рік збільшується потік генеалогічних запитів від громадян. Сьогодні, на жаль, ми відчуваємо нестачу ґрунтовних теоретико-методологічних досліджень з цього питання, відсутня комплексна інформація про стан, збереженість, розміщення, а також повний видовий склад джерел генеалогічної інформації в українських державних архівних установах. Разом з тим виконання генеалогічних запитів вимагає введення до наукового обігу все більшого обсягу джерел, які донедавна мало використовувалися, адже повноцінний генеалогічний пошук передбачає дослідження історії роду у різних сферах життя.

Нерідко завданнями практичної генеалогії є докази прав і привілеїв. Але найбільшу популярність на сучасному етапі мають дослідження непривілейованих станів Російської імперії – селян та міщан.

У Державному архіві Кіровоградської області зберігається фонд Єлисаветградської міської управи (Фонд № 78), яка була виконавчим ор-

* *Трибуцька Олена Анатоліївна* – начальник відділу інформації та використання документів Державного архіву Кіровоградської області.

ганом Єлисаветградської міської думи. Документи фонду містять надзвичайно цінну генеалогічну інформацію, як щодо названих вище верств населення, так і деяких інших соціальних категорій громадян.

Фонд складається із 7294 од. зб. Його матеріали хронологічно охоплюють період з 1871 р. (у фонді також відклались копії документів, що були створені у процесі діяльності інших установ, за більш ранні роки) по 1920 рік і документально відтворюють процес функціонування та розвитку міського господарства, висвітлюють діяльність адміністративних, фіскальних, фінансових, освітніх, медичних установ, закладів релігійного культу тощо.

Документи фонду детально ілюструють механізми впровадження та виконання урядових указів і розпоряджень, інших нормативних документів у різних сферах життєдіяльності міста та його мешканців.

Фонд має 12 описів. Кожен опис містить документи окремого структурного підрозділу (так званого столу) Єлисаветградської міської управи.

Предметом нашого дослідження є документи, що містяться в описі № 5 і відтворюють діяльність 5-го столу управи – військового, який займався питаннями мобілізації призовників на військову службу. Опис № 5 містить 581 справу і хронологічно охоплює період з 1876 р. по 1919 р., але у ньому відклались також копії документів за період з 1858 по 1875 рр., що були створені у процесі діяльності інших установ.

Матеріали цього опису є досить різноманітними за типами документів, їх умовно можна поділити на такі основні групи:

- копії ревізьких казок, оригінали та копії посімейних списків селян, міщан та купців;
- оригінали та копії метричних свідоцтв, метричні виписи, довідки та посвідчення про народження, шлюб, розлучення, смерть;
- листування Єлисаветградської міської управи з установами м. Єлисаветграда та Єлисаветградського повіту, інших населених пунктів Російської імперії з різних питань;
- матеріали щодо приписки призовників до певної військової ділянки для відбування військової повинності (повістки, справи на призовників);
- списки призовників, військовозобов'язаних “білобілетників”;
- списки громадян чоловічої статі, народжених у м. Єлисаветграді та повіті;
- списки осіб, зарахованих та виключених зі складу міщанських товариств, стану купців м. Єлисаветграда та інших населених пунктів Російської імперії;
- оригінали та копії тимчасових паспортів, оригінали та копії свідоцтв про закінчення навчальних закладів, оригінали свідоцтв про належність до стану купців II гільдії.

Ці різні за змістом та ступенем інформаційної насиченості документи складають потужний джерельний комплекс для проведення генеалогічних досліджень.

Концентрація зазначених джерел у фонді міської управи обумовлюється тим, що після введення в дію з 1 січня 1874 р. Уставу про військову повинність на управу було покладено обов'язки з організації і контролю за виконанням цієї повинності жителями міста та особами, які належали до стану Єлисаветградських міщан та купців і проживали в інших населених пунктах Російської імперії.

Згідно з Уставом 1874 р., положення Рекрутського уставу 1831 р. про можливість платної заміни та викупу від військової повинності було скасовано, але встановлено звільнення, пільги та відстрочки відповідно до фізичного, сімейного, майнового, соціального стану, освіти, роду занять та національності. Таким чином від військової повинності звільнялося не менше 10 % громадян призовного віку, який за Уставом становив 21 рік (пізніше 20 років до 1 січня року призову)¹.

Для здійснення організаційних та контрольних функцій з питання мобілізації призовників на військову службу відповідно до Устава, управі необхідно було мати дані про склад родин призовників та відслідковувати усі зміни, які в них відбувалися. Цьому слугували ревізькі казки та посімейні списки.

Ревізькі казки – документи іменного перепису податного населення Російської імперії, охопленого десятьма ревізіями XVIII – середини XIX ст. (1718–1858 рр.). Ревізькі казки, зазвичай, складались і подавались у маєтках – поміщиками або їх прикажчиками, у поселеннях державних селян – старостами та іншими посадовими особами, які відповідали за своєчасне проведення ревізій, у містах – представниками міського управління².

Склад податного населення упродовж XVIII–XIX ст. постійно змінювався. У жодній з ревізій не брали участі дворяни, духовенство, відставні солдати і драгуни, а також склад діючої армії і флоту. З кінця XVIII ст. не обліковувалися купці 1-ї гільдії, державні чиновники і різночинці³.

Недоліком ревізьких казок було те, що одиниця перепису – “ревізька душа” – вважалася такою, що підлягає обкладенню податком до часу наступної ревізії, не зважаючи на можливу зміну соціального статусу, смерть тощо (ця особливість лягла в основу сюжету повісті М. В. Гоголя “Мертві душі”)⁴.

Копії декількох ревізьких казок, що відклалися у фонді Єлисаветградської міської управи, відносяться до останньої, 10-ї ревізії, і датовані 1858 р. Це ревізькі казки євреїв, які належали до міщанських товариств інших населених пунктів, але проживали у м. Єлисаветграді та були приписані до -ї військової дільниці м. Єлисаветграда для відбуття військової повинності, що дозволялося Уставом про військову повинність⁵.

Формуляр зазначених копій ревізьких казок був таким: вказувалися рік, місяць, число подачі казки, губернія, повіт, населений пункт, номер родини, належність до певного стану (у нашому випадку – стану міщан), прізвище, ім'я, по батькові, вік глави сім'ї та членів родини, ступінь спорідненості, число і склад вибулих, прибулих та тимчасово відсутніх осіб, зміни у складі родини (народження, смерть, здача в рекрути тощо) та остаточні дані: “ныне налицо”. На лівій половині аркуша були розміщені дані про чоловічий склад родини, на правій – про жіночий. Копії ревізьких казок завірені підписами відповідальних осіб⁶.

На зміну ревізьким казкам прийшли посімейні списки, які також складались на осіб податних станів: на міське населення – міськими управами (окремо на християн та іудеїв), на селян – волосними правліннями на кожне сільське товариство. Такі списки фіксували склад родини і складались на тривалий період (до 10 років). Особливого значення ці документи набули у зв'язку із Уставом про військову повинність, яким було регламентовано складання призовних списків на підставі посімейних списків, що доповнювались новою інформацією упродовж багатьох років⁷.

Копії та оригінали посімейних списків складають значний масив документів опису № 5 фонду Єлисаветградської міської управи і охоплюють період з 1874 по 1913 р.⁸

Формуляр посімейного списку, віддрукований типографським способом, складається з 11 граф і схожий на формуляр ревізької казки 10-ї ревізії. У графі 1 зазначається номер сім'ї за порядком, у графі 2 – номер родини за останньою ревізькою казкою. Наприклад, графи 3–8 містять дані про чоловічу частину родини. Графа 3: “Прозвание (или фамилия)”, ім'я та по батькові глави родини та його синів, внуків, братів з синами, які мешкали разом. Графи 4–6 вказують на вік чоловіків: за ревізькою казкою, станом на 1 січня того року, в якому складено посімейний список та рік, місяць і день народження за метрикою. У графу 7 вносились дані про прибуття та вибуття членів сім'ї після складання посімейного списку. Графа 8 вказувала на початок вступу на дійсну службу, її закінчення, зарахування в запас та імена тих членів родини, котрі в останні 6 років вступили на військову службу по призову.

Три останні графи містять дані про жіночий склад родини: графа 9 вказує на імена та по батькові дружин та імена доньок, графа 10 – на вік жінок станом на 1 січня того року, в якому складено посімейний список, а у 11-й графі містяться дані щодо прибуття та вибуття жінок з родини (заміжжя, смерть)⁹.

У графах про вибуття та прибуття членів родини також містяться дані про прийняття членами родини іншого віросповідання¹⁰, розлучення¹¹, виключення із стану єлисаветградських міщан та купців і включення до міщанських товариств та купецьких гільдій інших населених пунктів¹².

Є також дані про всиновлення дітей іншими родинами із зазначенням прізвища, імені та по батькові, соціального стану всиновителя та нового прізвища, по батькові всиновленого. Такі випадки спостерігались, як правило, тоді, коли після смерті глави родини мати залишалась з багатьма, часто малолітніми, дітьми і обставини змушували віддавати дітей на виховання у забезпечені сім'ї¹³.

Цінність наявних у фонді посімейних списків полягає ще й у тому, що їх географія надзвичайно широка. До управи, за її вимогою, надходили копії посімейних списків з різних місць Російської імперії у зв'язку з тим, що у Єлисаветграді мешкало чимало чоловіків призовного віку, які приписувались для відбуття військової повинності за місцем проживання, але належали при цьому до стану міщан, селян та купців інших населених пунктів, де й зберігалися їх посімейні списки¹⁴. Відповідно Єлисаветградська міська управа також надавала копії посімейних списків єлисаветградських міщан або купців на вимогу тих міських управ та волосних правлінь, де мешкали ці особи і бажали саме там приписатись до призовної дільниці¹⁵. Така особливість тогочасного законодавства створила можливість для проведення широкого генеалогічного пошуку, що можна прослідкувати на прикладі конкретної родини. Так, до Єлисаветградської міської управи, за її вимогою, було надіслано копію посімейного списку "О семействе черкасского мещанина Смелянского большого еврейского общества Бенциона Срулева Крикунчика", складеного у 1874 р. Список був витребуваний міською управою у зв'язку з тим, що у родині Крикунчика, яка у 1878 р. мешкала у Єлисаветграді, був онук глави родини, Бенціон, призовного віку, який бажав приписатись для відбуття військової служби за місцем проживання, у Єлисаветграді¹⁶. Використавши наявну у посімейному списку інформацію, ми прослідкували подальшу сімейну історію за метричними книгами. У результаті було знайдено відомості про народження дітей у Крикунчика Бенціона Срулевича у 1900 та 1903 роках¹⁷, шлюб брата Бенціона Давида Крикунчика у 1883 р.¹⁸ та смерть Давида у 1932 р.¹⁹ Тобто історія родини черкаських міщан продовжувалась у Єлисаветграді приблизно з 1878 р., а дані про їхній родовід за більш ранній період слід шукати на Черкащині та Київщині.

Внесення у посімейні списки змін обумовлювало необхідність надання громадянами до управи відповідних метрик про народження, шлюби, розлучення, смерть. Копії та оригінали метричних виписів, метричних свідоцтв, довідок про народження складають значний масив матеріалів фонду та охоплюють період з 70-х років ХІХ ст. по 1910-ті роки. Частина цих матеріалів оформлена в окремі справи, частина сусідить з іншими документами.

Вказані документи склалися на підставі метричних книг, у окремих випадках міськими управами²⁰, а здебільшого – приходськими свя-

щениками²¹ та міськими і повітовими рабинами²². Усі вони завірені печатками та підписами посадових осіб, міські управи та повітові рабини оформляли документи на офіційних бланках. Нерідко такі документи були завірені нотаріально. На підставі зазначеного можна стверджувати, що достовірність цих матеріалів є високою.

Цінність цих джерел для проведення генеалогічних пошуків полягає насамперед у тому, що за ними можна простежити історію родин, члени якої перебували у статусі, наприклад, елісаветградських міщан і проживали у Єлісаветграді, а факти народження дітей, шлюбу, смерті членів родини були засвідчені у церквах населених пунктів іншого повіту, губернії і навіть країни. Серед зазначених документів є посвідчення про народження, шлюб та смерть членів родин елісаветградських міщан та купців у США²³, Фінляндії²⁴, Польщі²⁵, а також Кутаїській²⁶, Подольській, Єкатеринославській²⁷ та інших губерніях, багатьох населених пунктах Херсонської губернії²⁸. Ці документи також заповнюють прогалини метричних книг, значний масив яких з різних причин не зберігся.

Серед листування Єлісаветградської міської управи з різними установами є особливий тип документів – так звані “дознання о семейном положении призывников”, які відклялися у фондї за період з 1894 р. по 1919 р. Основна частина цих документів сформована у справі у відповідності до віросповідання громадян – окремо для християн та євреїв.

Управа направляла поліцейському приставу за місцем проживання призовника листа (вказуючи повну адресу призовника), у якому зверталася з наступним: “На основании параграфа 5 приложения XXIII к статье 124 Устава о воинской повинности Городская Управа просит Вас, Милостивый государь, отобрать показание от подлежащего отбывания воинской повинности в ... году Елисаветградского мещанина ... или старшего члена его семьи о семейном его положении, каковое показание подтвердили бы лица (не менее двух) хорошо знающие состав семьи призываемого и удостоверили своею подписью; показания необходимо отобрать по пунктам, изложенным на обороте сего. Собранные сведения и истребованные документы препроводить в Управу без замедления”²⁹.

На звороті листа типографським способом був надрукований формуляр із 6-ти граф, який необхідно було заповнити. У першій графі зазначалися імена та вік членів родини, які значились живими згідно з посімейним списком. Інформація наступних граф повинна була уточнити і доповнити відомості посімейних списків, а саме: у другій графі необхідно було вказати імена батька, матері, рідних братів та їхній вік; за наявності таких – імена вітчима, мачухи, єдинокровних, єдиноутробних і зведених братів; у разі, якщо братів немає, вказати імена і вік сестер. У третій графі подавалися дані про те, чи у першому шлюбі перебувають батько і мати, якщо не в першому, то які є в живих діти від попередніх шлюбів; до якого стану належали колишні чоловіки матері. Четверта і п’ята

графи містили відомості про те, чи не одружився батько, чи не вийшла заміж мати (у разі смерті дружини та чоловіка); до якого стану належить, за наявності, вітчим та колишні чоловіки мачухи; яких дітей має мати від шлюбу з вітчимом та яких має пасинків чи пасербиць; яких дітей має мачуха від колишніх шлюбів. У шостій графі необхідно було вказати, чи має призовник братів, що перебувають на дійсній військовій службі та, у разі наявності таких, у якому полку вони служать. Також треба було надати відомості щодо віросповідання, сімейного стану, освіти (вказавши номер і дату свідоцтва про освіту), роду занять, факту перебування під судом призовника.

Крім того, у примітці вказувалося, що за наявності прибулих та вибулих членів сімейства необхідно разом із показаннями направляти метрики.

Всі зазначені покази, як і вимагалось, обов'язково підписувалися особою, яка їх надавала, та двома свідками³⁰.

Достатньо детальні відомості, котрі надавалися у таких документах, дозволяють отримати ґрунтовну інформацію не лише про родові зв'язки окремої сім'ї, а й про місце проживання, професію, освіту (із зазначенням конкретного учбового закладу), перебування у місцях позбавлення волі чоловічої частини сімейства, переїзди родини на інше місце проживання тощо. Отже, ця інформація є значно детальнішою і ширшою, ніж дані посімейних списків.

Певна генеалогічна інформація міститься у повістках та справах призовників. Повістки направлялися призовнику міською управою за місцем проживання (з указанням назви вулиці, номеру будинку) та повідомляли його про необхідність приписки до певної призовної дільниці³¹. Отже, з цих документів ми також можемо довідатися, проживав призовник у Єлисаветграді, чи, не втрачаючи статусу єлисаветградського міщанина або купця, мешкав у іншому населеному пункті, що дозволяє вести подальші генеалогічні пошуки саме за дійсним місцем проживання родини.

Нерідко управою формувалися окремі справи на призовників, в більшості на тих, які належали до міщанських, селянських товариств та купецьких гільдій інших населених пунктів, але бажали приписатися до призовної дільниці за місцем постійного проживання – у Єлисаветграді. У справах містилися повістки, копії посімейних списків, особисті документи, заяви, нерідко фотографії призовників³².

Списки призовників за різні роки, які збереглися у незначній кількості, надають інформацію про прізвище, ім'я, по батькові призовника, рік народження, соціальний стан, право на пільги³³.

Певну цінність для генеалогічного пошуку мають списки “білобілетників”, тобто осіб, які згідно із законодавством, мали право на відстрочку від призову під час війни. Такі списки за 1916 р. відклалися у

окремій справі і містять відомості щодо прізвища, імені, по батькові, соціального стану, посади і місця роботи “білобілетника”, з якого часу він працює на посаді, на який термін та у зв’язку з чим надано відстрочку³⁴.

У фонді відклалися також алфавітні списки євреїв чоловічої статі, народжених у м. Єлисаветграді та повіті у 1885, 1886, 1892, 1893, 1894 роках. Ці списки надавалися управі казенними рабинами і містили відомості щодо номеру актового запису про народження за метричною книгою, дати народження, імені новонародженого, місця народження, соціального стану, прізвища, імені та по батькові батька, імені матері. У примітках (не завжди) вказувався рік призову та фіксувався факт відсилки “дознання”³⁵.

Важлива генеалогічна інформація міститься у списках осіб, включених та виключених зі складу міщанських товариств, стану купців м. Єлисаветграда та інших населених пунктів Російської імперії. Ці документи відклалися у незначній кількості і містять дані за 1894–1895, 1899, 1914–1919 роки. У них зазначено відомості щодо прізвища, імені, по батькові глави та імен членів родини, назви міщанських товариств та купецьких станів, з яких вийшли та до яких було прираховано зазначених громадян, дат та номерів розпоряджень Херсонської казенної палати, на підставі котрих було здійснені ці дії. У деяких списках вказані також адреса проживання та місце роботи осіб³⁶.

Вагому інформаційну складову генеалогічного характеру мають такі документальні джерела, як тимчасові паспорти. Паспорт у дореволюційній Росії був документом поліцейського обліку населення, за допомогою якого засвідчувалась особа того, хто відлучався з місця постійного проживання, а також іноземців. У паспортах зазначались: прізвище, ім’я, по батькові, соціальний стан, місце постійного проживання, рід занять, вік, віросповідання, освіта (грамотний чи неграмотний), короткий опис зовнішності, місце, термін та мета від’їзду. У паспорті також вказувались члени родини. Не треба було отримувати паспорт у тих випадках, коли люди відлучались з постійного місця проживання у межах свого повіту або не далі ніж на 50 верст і на термін не більше ніж на півроку.

Міщани, ремісники та селяни отримували від міщанських та ремісничих управ і волосних старшин тимчасові паспорти; дворянам, особам, звільненим від державної служби, офіцерським чинам, чиновникам запасу, почесним громадянам, купцям і різночинцям поліцейськими управліннями видавались паспорти безстрокові³⁷.

Оригінали та копії тимчасових паспортів міщан, що відклались у фонді Єлисаветградської міської управи та хронологічно охоплюють період кінця XIX – початку XX ст., містять усі зазначені вище відомості про їх власників, а також інформацію про утримання цих людей у лікарнях, “богоугодных заведеннях”, дату і місце смерті та місце поховання. Документи були надіслані цими закладами до міської управи після смерті власників³⁸.

Суттєвим доповненням до генеалогічного досьє можуть стати оригінали та копії свідоцтв про освіту та про належність до стану купців II гільдії, які відклались у фондї. Документи про освіту містяться, в основному, у справах на допризвників³⁹, а купецькі свідоцтва – у листуванні міської управи з Херсонською казенною палатою з питань зарахування громадян до купецького стану та виключення з нього. У фондї виявлені свідоцтва купців II гільдії за 1916–1917 рр.⁴⁰

Дослідження описаних вище документів генеалогічного характеру – це лише певне узагальнення досвіду роботи Держархіву Кіровоградської області з питань вивчення родоводів, яке не претендує на повноту. Попереду у нас – велика робота з вивчення та систематизації джерел генеалогічного пошуку, адже лише на основі комплексного підходу до цієї проблематики можна забезпечити повноцінність та вичерпність здійснюваних генеалогічних досліджень.

¹ Устав о воинской повинности. – Санкт-Петербург, 1894 // http://www.imha.ru/knowledge_base/library/u-library/1144523930-ustav-o-voinskojj-povinnosti-ot-1.html.

² Генеалогическая информация в государственных архивах России. Справочное пособие / Всероссийский научно – исследовательский институт документоведения и архивного дела. – Москва, 1996. – С. 123 / <http://www.pseudology.org/Kojevnikov/Xrestomatiya/Genealog2.htm>.

³ Там само.

⁴ Там само.

⁵ Устав о воинской повинности. – Санкт-Петербург, 1894 // http://www.imha.ru/knowledge_base/library/u-library/1144523930-ustav-o-voinskojj-povinnosti-ot-1.html.

⁶ Державний архів Кіровоградської області (далі – Держархів Кіровоградської обл.), ф. 78, оп. 5, спр. 1, арк. 13, 13 зв, 14.

⁷ Генеалогическая информация в государственных архивах России. Справочное пособие / Всероссийский научно – исследовательский институт документоведения и архивного дела. – Москва, 1996. – 123 с. // <http://www.pseudology.org/Kojevnikov/Xrestomatiya/Genealog2.htm>.

⁸ Держархів Кіровоградської обл., ф. 78, оп. 5, спр. 1, арк. 26, 26 зв., 27.

⁹ Там само, спр. 241 б, арк. 485 зв.

¹⁰ Там само, арк. 461.

¹¹ Там само, арк. 430.

¹² Там само, арк. 449 зв.

¹³ Там само, спр. 1, арк. 2, 2 зв., 4.

¹⁴ Там само, спр. 11, арк. 5.

¹⁵ Там само, спр. 1, арк. 441, 441 зв., 442.

¹⁶ Там само, ф. 185, оп. 1, спр. 74, арк. 206 зв.

¹⁷ Там само, спр. 77, арк. 35 зв.

¹⁸ Там само, спр. 57, арк. 130 зв.

¹⁹ Там само, ф. Р-7915, оп. 2, спр. 27, арк. 267.

²⁰ Там само, спр. 240, арк. 75.

²¹ Там само, спр. 15, арк. 24, 24 зв., 25.

²² Там само, спр. 240, арк. 6, 38; спр. 533, арк. 180.

²³ Там само, спр. 52, арк. 35.

²⁴ Там само, спр. 11, арк. 5.

²⁵ Там само, спр. 213, арк. 21.

²⁶ Там само, арк. 365.

²⁷ Там само, спр. 213, арк. 263; спр. 13, арк. 65.

²⁸ Там само, спр. 213, 228; спр. 13, арк. 215.

²⁹ Там само, спр. 238 а, арк. 68.

³⁰ Там само, арк. 68, 68 зв, 69.

³¹ Там само, спр. 213, арк. 28.

³² Там само, спр. 396, арк. 1–6.

³³ Там само, спр. 213, арк. 40–52.

³⁴ Там само, спр. 241, арк. 8.

³⁵ Там само, спр. 6, арк. 1–68.

³⁶ Там само, спр. 13, арк. 177.

³⁷ Генеалогическая информация в государственных архивах России. Справочное пособие / Всероссийский научно – исследовательский институт документоведения и архивного дела. – Москва, 1996. – 123 с. //http://www.pseudology.org/Кожевников/Хрестоматиya/Genealog2.htm.

³⁸ Держархів Кіровоградської обл., ф. 78, оп. 5, спр. 13, арк. 279; спр. 52, арк. 154.

³⁹ Там само, спр. 401, арк. 4.

⁴⁰ Там само, спр. 536, арк. 12, 153, 530; спр. 228 в, арк. 9.

Анализируется состав и информационный потенциал документов фонда Елисаветградской городской управы, которые хранятся в Государственном архиве Кировоградской области как источника для проведения генеалогических исследований за период второй половины XIX – начала XX столетий.

Ключевые слова: генеалогическое исследование; информация генеалогического характера; посемейные списки; призывники.

There are analyzed the composition and the information potential of documents of the Yelysavethrad city board fond, which are stored in the State Archives of Kirovohrad Oblast as a source for genealogical researches (the second half of 19-the beginning of 20 century).

Keywords: genealogical research; the genealogical information; family lists; conscripts.